

eu

Anisoara Iordache

poetului Traian Furnea

strânsoarea
umedă a dimineții
nu-i deranjează
sar
din stabilopod în stabilopod
ca niște căprițe sălbatice de munte
eu
am legat de un fir de mătase
orizontul
și l-am înfășurat
pe deget

firele lipicioase ale
păianjenului pusnic
filtrează
cântecele
greierilor albăstrui
eu
nu m-am vintecat
de visare
adun apa din cuvinte
să
stropesc
semințele poemelor

umbrele nesigure ale înserării
trezesc parcele
tăciunele n-a ars până
la capăt
mai e timp pentru povești
eu
rotesc în tăcere
nerostite chemări-
legende
pictate pe-un
tor
de lumină